

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6354/2021
04.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца - противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Јованка Зечевић Анђелковић адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Татјана Миљковић адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 276/21 од 03.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене - противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 276/21 од 03.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1617/18 од 11.02.2021. године, ставом првим изреке, малолетно дете парничних странака ВВ, рођена ... године у ..., поверена је тужиоцу као оцу на самостално вршење родитељског права. Ставом другим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетног детета са туженом тако што ће дете проводити време са мајком: сваке среде и петка од 11,00 часова до 14,00 часова и сваке недеље од 11,00 часова до 15,00 часова у стану тужене, у присуству тужиоца и мајке тужене. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена - противтужиља да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа износ од 7.000,00 динара месечно почев од 18.09.2018. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец, на текући рачун тужиоца код банке. Ставом четвртим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене којим је тражила да се заједничко дете парничних странака мал. ВВ повери њој на самостално вршење родитељског права. Ставом петим изреке, одбијен је противтужбени захтев да се тужилац обавезе да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа месечно износ од 10.000,00 динара почев од 24.12.2020. године па убудуће док за то постоје законски услови. Ставом шестим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене да се лични односи између оца и мал. ВВ одржавају на начин који одреди суд. Ставом седмим изреке, одбијен је предлог тужене - противтужиље за одређивање привремене мере којом је тражила да се малолетно дете повери њој на самостално вршење родитељског права, обавезе тужилац да јој преда дете и да на име свог доприноса издржавању плаћа месечно износ од 10.000,00 динара

почев од 24.12.2020. године па убудуће. Ставом осмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 276/21 од 03.06.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужене - противтужиље и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1617/18 од 11.02.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена - противтужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20) у вези члана 208. Породичног закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене - противтужиље није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП ревизија се не може изјавити на основу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су родитељи малолетне ВВ, рођене године из њихове ванбрачне везе. По рођењу детета странке су успоставиле ванбрачну заједницу која је трајала до лета 2018. године, када је на заједничком одмору тужена имала апстиненцијалну кризу услед злоупотребе лекова. Након тог догађаја тужилац и мајка тужене су се договорили да тужилац преузме дете на даље старање, а да тужена започне са лечењем. Од тада малолетно дете живи са тужиоцем у стану његових родитеља површине 55 м2. Малолетна ВВ је дете са посебним потребама јер болује од церебралне парализе, није покретна и још увек не говори, па јој је потребна целодневна нега и надзор. Родитељи тужиоца, као и његови брат и снаја који живе у близини, укључени су у свакодневно чување детета. Због здравственог стања дете има посебан режим исхране и одржавања хигијене, користи услуге логопеда, физиотерапеута и офталмолога, па је за задовољење њених укупних месечних потреба неопходно од 30.000,00 до 35.000,00 динара. Тужилац је власник привредног друштва „ГГ“ д.о.о и остварује месечни приход од 37.000,00 динара. Власник је стана површине 55м2 који не издаје у закуп, као и два аутомобила. Тужена је запослена у фактурној служби за обрачун и плаћања Универзитетске дечије клинике у Тиршовој. Од рођења детета је на боловању и прима накнаду зараде у бруто износу од 36.127,84 динара месечно. Нема других прихода нити обавеза издржавања, живи сама у стану површине 33м3 за који плаћа трошкове коришћења и који је купила на кредит са роком отплате од 25 година, и месечним износом рате од 63 евра. Медицинским вештачењем Комисије Клинике за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ утврђено је да код тужене постоји психички поремећај са евидентираним оштећењем личности. Иако је мотивисана за самостално вршење родитељског права, због измена личности, редуковане критичности и немогућности реалног сагледавања дететовог здравственог стања и раздвајања родитељске од партнерске улоге, тужена је умањених капацитета за адекватно задовољавање дететових развојних, емоционалних

и здравствених потреба. Тужилац не болује ни од какве трајне или привремене душевне болести нити привременог душевног поремећаја и подобан је за самостално вршење родитељског права. По мишљењу Комисије вештака, у најбољем интересу детета је да остане да живи са оцем, уз препоручени начин виђања са мајком сваке среде и петка од 16,00 до 18,00 часова и сваке недеље од 11,00 до 15,00 часова, у стану тужене и у присуству тужиоца. Градски Центар за социјални рад, Одељење Палилула је дао налаз и стручно мишљење од 25.02.2019. године да је у најбољем интересу малолетног детета да буде поверено оцу на самостално вршење родитељског права, уз уређење одржавања личних односа са мајком по моделу - сваке среде и петка и сваке недеље по два сата, у стану тужене, у присуству тужиоца.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одлучили о вршењу родитељског права.

Према члану 77. став 3. Породичног закона, један родитељ сам врши родитељско право на основу одлуке суда када родитељи не воде заједнички живот, а нису закључили споразум о вршењу родитељског права. О самосталном вршењу родитељског права, сходно члану 266. став 1. тог закона, суд одлучује руководећи се најбољим интересом детета - правним стандардом који се цени у сваком конкретном случају. Пре доношења одлуке о вршењу родитељског права суд је, на основу члана 270. Породичног закона, дужан да затражи налаз и стручно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима.

У конкретном случају, мишљења органа старатељства и вештака су усаглашена у погледу чињенице да би дете требало поверити на самостално вршење родитељског права тужиоцу као оцу. Такав начин вршења родитељског права, имајући у виду све околности случаја, у најбољем је интересу детета. Тужилац се и до сада успешно старао о детету, чије здравствено стање и даље захтева сталну бригу и негу уз ангажовање и трећих лица (бака и дека) и стручног медицинског особља, што је тужилац према својим родитељским компетенцијама у могућности да и даље чини, за разлику од тужене чији су капацитети за самостално вршење родитељског права умањени. У таквој ситуацији, иако су оба родитеља подобна и показују високу мотивисаност за вршење родитељског права, у најбољем је интересу детета да тужилац и убудуће настави да самостално врши родитељско право и да однос са другим родитељем остварује кроз одржавање личних односа према усвојеном моделу, који тужилац не оспорава већ подржава.

Из наведених разлога је о начину одржавања личних односа детета и тужене одлучено у складу са чланом 61. Породичног закона, а о обавези издржавања правилном применом члана 154. став 1, 160, 161. и 162. истог закона.

Изјављеном ревизијом, по оцени Врховног касационог суда, неосновано се оспорава правилност побијане другостепене пресуде. Подобност тужиоца за самостално вршење родитељског права утврђена је на основу прибављених мишљења органа старатељства и вештачења. У тим мишљењима детаљно су изнете породичне

прилике странака и све околности које су од значаја за оцену најбољег интереса детета. Стога се изјављеном ревизијом неосновано оспорава утврђено чињенично стање, а такође нису основани ни ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, јер су одлуке о вршењу родитељског права, одржавању личних односа и издржавању донете правилном применом наведених одредби.

Из изложених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић